

Ржката неволно прави кръстъ.

И както пролѣтна градушка, която налита съ молнии и свѣткавици и бърже отминава — затихнаха отведнажъ пушката.

Настана мълчание.

Слънцето изгрѣя още по-свѣтло и топло; полята въ своята зелена тога заблѣстѣха по-обайно; гърдитъ задишаха още по-жадни за свобода, просторъ и волностъ. Спасенъ съмъ. А спасениятъ не мисли за смъртъта. Той очига животъ. Азъ си спомнихъ, че днесъ сж св. четирисетъ мжченици. И спомнихъ си, нѣкога, изъ бащини равни двори, на този день азъ въ ранни зори се лутахъ срѣдъ нацвѣтѣли зюмбили и лалета, китка отъ четирисетъ стърка да свия, та на учителката да я дамъ, прѣдъ всички да ме похвали; съсѣда Стойко Дърварѣтъ четирисетъ чапки ракия пиѣше, за да е здравъ до 40 година, дърва да носи; баба Краса 40 митани прѣдъ светитѣ мжченици струваше по-лека смъртъ да има; Радка Горнекрайката по 40 пѣсни пѣеше гласътъ ѝ задъ 40 кжши да ехти; Брайно, на Жупуна слугата, 40 лъжи се мжчеше да слѣже, за да му вѣрва прѣзъ лѣтото негова господаръ; Неда Долнекрайката на 40 прага ще се спрѣ, на всички вѣстѣта да каже, че въ тѣхния дворъ първа лѣстовичка дошла. И vsичи, що мартенки на ржцѣ сме свързали, лѣстовичката ще гледаме да видимъ, та мартенкитѣ си да отвържемъ и съ тѣхъ клонки на градински овшки да вържемъ, че съ цвѣтъ овошката да се покрие та много плодъ да се завърже. Ако този день лѣсовичка не видимъ, чакъ до Благовѣщение ще чакаме, мартенки на овошки да си привържемъ.